

عنوان مقاله:

بررسی زمین شناسی و ژئوشیمیایی کائولین زنوز

محل انتشار:

پنجمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1380)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

ابراهیم امین سبحانی - کارشناس ارشد زمین شناسی، معدن کائولین زنوز

مهدی صفری - کارشناس ارشد زمین شناسی، معدن کائولین زنوز

خلاصه مقاله:

معدن کائولین زنوس در شمال غرب ایران - استان آذربایجان شرقی - شهرستان مرند واقع شده است و بهره برداری از آن در سال 1337 توسط شرکت سهامی کل معادن ایران بصورت محدود و به میزان 200 تن در سال آغاز گردید که هم اکنون استخراج از آن بالغ بر حدود 300 هزار تن در سال مس یاشد مقدار ذخیره ی این معدن در حدود 23/5 میلیون تن و مقدار ذخیره ی احتمالی آن در حدود 45 میلیون تن تخمین زده شده است. منطقه ی معدنی فوق که در طول 45 درجه و 49 دقیقه ی شرقی و عرض 38 درجه و 34 دقیقه ی شمالی در ارتفاع 1900 متری از سطح دریا قرار گرفته است و عمدتاً مجموعه ای است از لاهوهای تراکی آندزیتی و توفهای اسیدی ائوسن که همراه با ترکیب متوسط تا اسیدی با یک دگرشیبی زاویه ای مشخص قرار گرفته اند. لازم به توضیح است که نهشته های زیرین ولکانیک های فوق مجموعه ای از مارن با میان لایه هایی از ژئوپس، ماسه سنگ، توف و شیل با سن ائوسن می باشد، البته قدیمی ترین تشکیلات موجود در منطقه ی مربوط به دوره ی دونین است که در قسمت های تحتانی از ماسه سنگ های قرمز سرسیتی که دگرگونی ضعیفی را تحمل کرده اند شروع و توسط دولومیت پوشیده شده اند و طبقات بالایی شامل کوارتز و آهک های قرمز تیره است که چین خورده اند و پس از یک نبود چین ای طولانی، تشکیلات ائوسن مذکور که کلاً بازگوکننده ی محیط دریایی کم عمق می باشد روی آنها قرار گرفته اند. پس از چین خوردگی فوق منطقه در ائوسن دوره ی نسبتاً آرامی را گزرانده ولی پس از آن فعالیت های تکتونیکی باعث ایجاد گسل هایی از جمله دو گسل اصلی به امتداد تقریبی شمال - جنوب تا شمال شرقی - جنوب غربی و همچنین شمال غرب - جنوب شرقی و یک گسل فرعی در امتداد تقریباً شرقی - غربی شده است که این گسلها نقش م>ثری را در طول مراحل آلتراسیون ایفا نموده اند. در بررسی های بعمل آمده در زمینه ی نحوه ی تشکیل کائولین زنوس مشخص می شود که سنگ مادر کائولین مذکور یک جریان گدازه به شدت اسیدی با ترکیبی در حد ریولیت است که تحت تأثیر جریانهای گرمابی (هیدروترمال) قرار گرفته اند که گسترش تراورتن ها در منطقه و سایر شواهد گویای یک دوره فعالیت های هیدروترمال به عنوان آخرین مرحله ی فعالیت ولکانیسم منطقه می باشد و ادامه ی آن بصورت فعالیت چشمه های آب گرم وجود دارد. نفوذ این محلولهای گرمابی باعث تجزیه و از هم پاشیدگی شبکه ی ساختمانی سیلیکات های آلومینیوم بخصوص فلدسپات های قلیایی گردیده است که عمیق ترین نوع تجزیه ی هیدروترمال در منطقه ی معتد می باشد و نتیجه ی این تجزیه از دست دادن کل مواد آلكالن و تشکیل کائولینیت بوده است

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/15077>

